

ŞIFAYA TANIKLIK

(Portekizceden Tercüme Edildi)

27 Ekim, 2014

Adım Vaiz Isaque Roberto. Brezilya'nın Paraná Eyaleti'ndeki Londrina'da yaşıyorum ve bu e-posta yoluyla bir şey paylaşmak istiyorum. 15 yıldır Londrina'da vaizlik yapıyorum. Üç yıl önce ailem trajik, ama çok ciddi bir olay sonucu yara aldı.

24 Temmuz 2011'de kızımız Beatriz Gabriela (yaşı yediydi) ciddi bir trafik kazası geçirdi; karşıdan karşıya geçerken bir taksi şoförü gelip ona çarptı. Soruşturmacılara göre darbe o kadar şiddetliymiş ki kızım altı-yedi metre ileri fırlamış. Kızımın yanına koştuğumda nefes almadığını gördüm; "Biri yardım çağırın!" diye haykırdığımı hatırlıyorum. Tekrar kızıma baktığımda bir motosiklet lastiği gördüm ve bir ses, "Ben size yardım ederim. İtfaiyeciyim," dedi. Yahova o anda ilk müdahaleciyi oraya getirmişti. Adam Beatriz'i karın üstü çevirdi ve ona

kalp masajı yaptı, kızım da öksürerek ciğerlerindeki kanı kustu. Yardım geldi ve görevliler ambulansın içinde kızıma bakım yaparken dua etmeye başladım. Şeytan benimle yüzleşti ve aklımın içinde, tanıdığım, bir arabanın çarptığı, konuşma yetisini ve koordinasyonunu kaybetmiş olan bir oğlan çocuğun görüntüsünün belirmesine sebep oldu. Ailesi şu anda çocuğu tekerlekli sandalyeyle sağa sola götürüyor. O anda şeytan bana onun görüntüsünü getiriyor ve "Senin kızın da böyle olacak," diyordu.

Beatriz hastaneye götürüldü ve hastaneye şu teşhisle yatırıldı: kırık sol bacak, kırık sol pazı kemiği, kırık sağ ve sol köprücük kemiği, yırtılmış dalak, pulmoner distorsiyon ve üçüncü seviyede kafa travması (dördüncü seviye ölümdür).

Yoğun bakıma gittiğimizde kızımın bazı cihazlara bağlanmış olduğunu, bir makine yardımıyla nefes alıp verdiğini ve komada olduğunu gördüm. Kazadan üç gün sonra 27 Temmuz'da, kızımın bakımını üstlenmiş olan beyin cerrahı bize telefon etti ve "Haberler iyi değil. Kızınızın durumu kötüleşti. Beatriz ilaçlara yanıt vermiyor ve kraniyal hipertansiyon geliştirdi. Beyni şişiyor. Bu yüzden kan beyinde dolaşmıyor ve Beatriz önümüzdeki birkaç saat içinde beyin ölümü yaşayacak," dedi. Doktor, "Tek bir alternatif var, o da Beatriz'i ameliyat edip beynindeki baskıyı azaltmak için kafatasının iki tarafından parça almak; böylece beyninin genişleyebileceği kadar boşluk yaratmış olacağız. Gelgelelim, durumunun değişeceğine veya kızınızın ameliyattan sağ çıkabileceğine garanti veremem," sözlerini sarf etti.

Ameliyata izin verdik, çünkü son sözün Yahova'ya ait olduğunu biliyorduk. Ameliyat için her şey hazırlanırken, doktorlar bize Beatriz'le kalmamızı, ona veda etmemizi söylediler. Karım dua etmeye başladı, ben ise diğer arabuluculara seslendim ve durumu açıkladım. Karım Beatriz'in üzerine eğilmiş dua ederken, biri yanına yaklaştı ve ona, "Anne, Beatriz'i alması için Yahova'ya dua et, çünkü hayatta kalırsa yatakta bitki gibi yatmaktan başka bir

şey yapmayacak,” dedi. Saatler sonra, ne olduğundan haberim yokken, baldızım bana telefon etti ve öğleden sonra boyunca dua ettiğini ve bir imge gördüğünü söyledi. Baldızım kötü bir ruhun eşime yaklaşıp harfi harfine bu kelimeleri söylediğini görmüştü.

Ameliyat nerdeyse beş saat sürdü. Beatriz’i yoğun bakım ünitesine getirdiklerinde, kızımın başı tamamen sarılmıştı ve yüzü biçimini kaybetmişti. Artık yapabileceğim tek şey

beklemektir. Yahova’ya kızımızı iyileştirmesi için dua ettik, ama kötü haberler gelmeye devam etti: zatürree ve hastane enfeksiyonu.

Beatriz’in doğum gününden (8 Ağustos) bir gün önce doktor Beatriz’in komadan çıkıp çıkmayacağını görmek için yatıştırıcı ilaçları keseceğini söyledi. Doktora “Sizce uyanması ne kadar sürecek?” diye sordum. Doktor, “Bunu kesin olarak bilmek imkansız,” diyerek sözüne başladı ve “Bugün, yarın, gelecek hafta, gelecek ay veya gelecek yıl uyanabilir, ya da hiç uyanmayabilir,” diye son verdi.

Birkaç gün sonra, suni solunum cihazı çıkarıldı. Kutlama yaptık, çünkü kızımız uyanmaya başlamıştı. Ama Beatriz gece nefes alırken ciğerlerine sıvı kaçtı ve nefes alışını kötüleşti. Hastaneye gittiğimizde kızımızın güçlükle nefes aldığını gördük. Tıbbi ekip kendisini daha iyi hissetmesi için elinden geleni yapıyordu. Öğle yemeği için dışarı çıktık ve geri dönüp içeri girmek istediğimizde durdurulduk. Kapıdan içeri baktığımda, nerdeyse bütün ekibin Beatriz’in yatağının etrafına toplanmış, ağlamakta olduğunu gördüm. Dakikalarca beklememiz gerekti ve içeri girmemize izin verildiğinde, Beatriz’e yine solunum borusu takılmış olduğunu gördük. Doktorlardan biri, “Nefes borusunu yarmamız gerekebilir ve o zaman Beatriz boru yoluyla oksijen almak zorunda kalır. Kendi kendine nefes alma yetisini kaybeder,” dedi. Yine kötü haberler—dua etmek için yeni sebepler. Günler sonra, Beatriz komadan uyandı ve kliniğe gitti.

Bütün bu süre boyunca Yahova'ya yakarıp oruç tuttuk. Beatriz kliniğe gittiğinde odayı 24 saat açık bir dua merkezine dönüştürdük. Sürekli ilahiler çalıyor, her saat dua ediyorduk. İnsanlar içeri girip Beatriz'i bacağı alçıda, solunum ve beslenme cihazlarına bağlı yatakta yatarken gördüklerinde "Burada nasıl bu kadar büyük bir huzur olabilir?" diye soruyorlardı. Toplamda hastanede 53 gün geçirdik.

Beatriz taburcu olup eve döndüğünde herhangi bir iyileşme belirtisi göstermiyordu. Evimize hastane yatağı, duş için koltuk ve tekerlekli sandalye almıştık. Eşim bir fizik tedavi uzmanıyla konuşurken "Doktor, sizce Beatriz ne zaman yürüyebilecek?" diye sordu. Doktor, "Uzun yıllardır bu alanda çalışıyorum. Beatriz'in geçirdiği gibi bir kazadan sağ çıkan biriyle ilgili hiçbir tıbbi literatür okumadım, öyle bir haber de duymadım. Belki bir gün koltuk değnekleriyle ya da yürüteçle yürüyebilir, ama tekrar normal bir biçimde yürümek... bana sorarsanız, bu asla olmayacak," dedi. Gelgelelim, biz yüreğimizde, Beatriz'in sonunun böyle olmayacağına karar vermiştik. Yahova'ya bazen inancımızla, bazen de ağlayıp göz yaşları dökerek yakarmayı sürdürdük; ama değişmeyen tek şey Yahova'ya her zaman güvenmemizdi. Bir gün sevk gerektiğinden Beatriz'i sağlık ocağına götürdük ve ben orada doktora durumun acil olduğunu söyledim. Doktor Beatriz'i görmek istedi ve kızımı kucağımda ofise götürdüğümde doktor, "Beyefendi, neden bu kadar acele ediyorsunuz? Bu çocuğun durumunda ne değişiklik olabilir ki?" diye sordu.

Beatriz'in kafatasındaki kemiklerin alındığı yerlere protez takılması için ameliyat olması gerekiyordu. Ameliyatın 147.500.00 Brezilya Real'i (yaklaşık 60.000 dolar) tutacağı yönünde bir tahmin aldık. O kadar paramız yoktu, yani dua etmek için yeni bir sebebimiz olmuştu. Bir arkadaş vasıtasıyla Yahova'dan talimat alarak, bu parayı toplamak için bir kampanya başlattık. Bir Perşembe günü bana bir telefon geldi. Arayan Beatriz'le ilgili sorular soran bir kadındı. Kadın daha ne kadar paraya ihtiyacımız olduğunu sordu, ben de 57.000.00 Real'e (23.000 dolar) ihtiyacımızın olduğunu söyledim. Kadın bizim için bir şey yapıp yapamayacağına bakacağını söyledi. Ertesi Pazartesi, hesabımdaki parayı çekmek için bankaya gittiğimde telefonda konuştuğum kişinin ihtiyacımız olan parayı hesabıma yatırmış olduğunu öğrendim. Kırk gün içinde ihtiyacımız olan parayı son kuruşuna kadar toplamıştık. Yahova'ya şükürler olsun!

Ameliyat 23 Aralık 2011 tarihinde gerçekleşti. Beatriz o sıralar yastıklar yardımıyla oturur konuma geçebiliyor, ayrıca tekerlekli sandalyesinde oturabiliyordu. 27 Aralık'ta, kiliseye gitmeden önce Beatriz'e veda etmeye gittim. Kızımın ellerini tuttum ve ona kiliseye gideceğimi söyledim. O anda elimi çektiğini hissettim. Kızımı sıkıca tuttum ve o, bir anda ayağa kalktı. Korkarak bir adım geriledim, Beatriz de aynı anda öne adım attı ve yürümeye başladı. Yahova vefakardır!

Günler geçtikçe Beatriz yetilerine kavuşmaya devam etti. Konuşmaya ve yazmaya başladı. Mayıs 2012'de tekrar okula başladı.

Üç yıl sonra bugün, Beatriz doğaüstü bir mucizenin yaşayan kanıtı, Yahova'nın Sözüne sadık olduğunun ve O'na inanan herkesin lehine işlediğinin bir kanıtıdır. O'na inananların hayatları için daima söylediğim şey şudur: "İNANAN İÇİN HER ŞEY MÜMKÜNDÜR" (Markos 9:23).

Birkaç gün önce, eŖim bir fizik tedavi uzmanının yanındaymıŖ ve doktor Beatriz'i öğrencilerinden birine gösterirken, "Bu bir mucizedir, nkn Yahova olmasa, bu kız burada olamazdı. Tıbbın ona yardım etmek için yapabileceği hiçbir Ŗey yoktu," demiŖ.

Tıbbın yapabileceği hiçbir Ŗey yoktu, ama YAHOVA'NIN VARDI! O SİZİN HAYATINIZI DA DEėİŖTİREBİLİR!

Vaiz Isaque Roberto

Bu tanıklık Londrina'daki kilisenin tamamıyla paylaŖılmıŖtır ve Yahova'nın inancımızı sınama gücünün bir örneğidir. Kilisede kaydettiğimiz tanıklığı YouTube'da izleyebilirsiniz:

<http://www.youtube.com/watch?v=YHqbBk0A4nA>.